

Ἄλκ. Πῶς !... Καὶ ποῖος ἐπλήρωσε ;... Ποῖος ἐτόλμωσε νὰ πληρώσῃ ;

Λεὼν. Ἐγώ, τὰ πράγματα εἶχον φθάσει εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ μοναμαχίσωμεν, δὲν μοῦ ἐπετρέπετο νὰ σᾶς ἀφίσω νὰ πληρώσετε διὰ δεῖπνον, τὸ ὁποῖον ἔφαγα μόνος ἐγώ.

Σοφ. Αἶ, εἶναι τώρα... Περασμένα ξεχασμένα...

Περ. Καλορίζικοι !

Λεὼν. (*Πρὸς τὰς δύο γυναῖκας*). Πηγαίνωμεν, τὸ ἀμάξι περιμένει κάτω.

Ἄλκ. Εἶναι τὸ δικό μου... Σᾶς τὸ προσφέρω εὐχαρίστως.

Λεὼν. Καὶ σεῖς ;

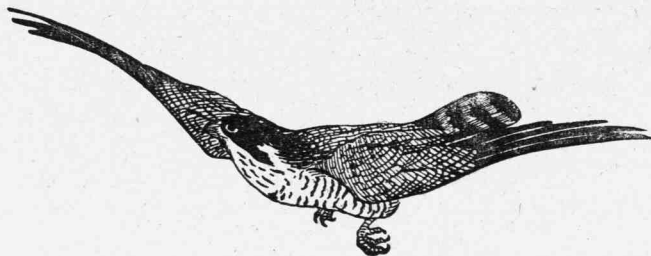
Ἄλκ. Ἐγὼ θὰ πάγω πεζός . . . (*Κατ' ἰδίαν, πρὸς τὸ κοινόν*). Ἦλθα ἄγαμος καὶ γυρίζω νυμφευμένος . . . Καὶ μὲ εἰσόδημα εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν ὡς προῖκα !... Δὲν ξεύρω διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ δι' ἐμὲ ὁ χορὸς αὐτὸς ὑπῆρξε πραγματικῶς χορὸς φιланθρωπικός !...

(*Πίπτει ἡ αὐλαία*)

(*Κατὰ διασκευὴν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ*)

1901

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀξιότιμε Φίλε κ. Ἀρσένη,

Ἄν καὶ ἄργά ἔλαβον τὴν πρόσκλησίν Σας, ὅπως χορηγήσω τι Ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ «Ποικίλῃ Στοᾷ», οὐχ ἡττον ἀσμένως ἐπιλαμβάνομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἵνα διὰ τοῦ ἀληθῶς λαμπροῦ καὶ σπουδαίου ὑμῶν ἔργου, διαχύσω ἰδέας τινὰς εἰς τοὺς ἀξιολογίμους ἀναγνώστας αὐτοῦ τοῦ «Ἀλκοολισμοῦ». Ὡμίλησα ἤδη ἐν Παρισίοις περὶ τοῦ θέματος τούτου, ἔλαβον μέρος ἐνεργὸν εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον κατὰ τοῦ Ἀλκοολισμοῦ, καὶ ἀνακοινώσεις σχετικὰς ἐν αὐτῷ ἐποιήσαμην, ἐνταῦθα δέ, μόλις ἔλθων πρό τινας, μέλημά μου πρῶτιστον ἐθεώρησα νὰ κατάρξωμαι τοῦ κατὰ τοῦ Ἀλκοολισμοῦ ἀγῶνος λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι ἡ «Ποικίλη Στοᾷ» ἔσται ἐν τῶν καλλιτέρων μέσων πρὸς διάδοσιν τῶν ἀντιαλκοολικῶν ἰδεῶν ; Εἶναι εὐτύχημα δι' ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν ὅτι ὑφίσταται τοιοῦτον ἐτήσιον περιοδικόν, ὅπερ καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ θὰ ἐτίμα τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ὅπερ καθ' ἡμᾶς προσφέρει μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος. Ἐργασθῶμεν πάντες, καθεὶς εἰς τὴν εἰδικότητά του καὶ διὰ τῶν δυνάμεών του μικρῶν ἢ μεγάλων, νὰ ἐξυγιάνωμεν τὴν προσφιλῆ

μας πατρίδα, ἐὰν θέλωμεν νὰ τὴν ἴδωμεν ἀληθῶς· μεγάλην καὶ πρωτοστατοῦσαν τῆς ἐν Ἀνατολῇ κινήσεως. Ἐκ τῆς πατρίδος μας ἀνέτειλον τὰ φῶτα καὶ ἔλαβον αὐτὰ οἱ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σήμερον ἔνδοξοι καὶ σοφοί· ἄς παραλάβωμεν καὶ ἡμεῖς νῦν ἐκείθεν αὐτά, διότι τίς ἀγνοεῖ τὸ ἀπλούστατον φυσικὸν φαινόμενον, καθ' ὃ τὴν Ἀνατολὴν παρακολουθεῖ ἡ Δύσις καὶ τὴν Δύσιν διαδέχεται ἡ Ἀνατολή; . . .

Μετ' εἰλικρινῶν αἰσθημάτων

Ἑμέτερος

Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ Ἱατρός

Ο ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ ΑΓΩΝ

ΙΣ ἐκ τῶν εὐγενεστέρων ἀγῶνων οὓς ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης διεξάγει κατὰ τῶν δεινῶν ὅσα περιστοιχοῦσι τὸν δύσμοιρον ἄνθρωπον εἶναι ὁ κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀγὼν. Τὸ κακὸν ἐπεκταθὲν κατέσχε πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων μέχρι τῶν κατωτέρων ὑπὸ τὴν μορφήν ἡδυπότων ἢ ὀρεκτικῶν ἢ τονωτικῶν καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ ὀλέθρια συνέπειαι εἰσὶ πρόδηλοι τοῖς πᾶσι καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἱατροῖς. Καὶ ἀλλαχοῦ μὲν ἡ κοινὴ γνώμη ἤρξατο συγκινομένη καὶ διὰ μυρίων τρόπων ἐπιδιώκεται ἡ ἐλάττωσις καὶ θεραπεία τοῦ κακοῦ, ἐν Ἑλλάδι ὅμως ἀτυχῶς οὐδεμία ἐγένετο ποτὲ ἐνέργεια, ὅπως φωτισθῶσιν αἱ λαϊκαὶ ἰδίᾳ τάξεις, ἔπειτα δὲ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ πολῖται περὶ τῶν ἀπαισιῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παγκοσμίου ταύτης μάστι-

Σ. Δ. Π. Σ. Ἐπανεκάμφεν ἄρτι ἐκ Παρισίων ὁ ἱατρός τῆς πόλεως μας κ. Σιμωνίδης Βλαβιανὸς τὸ πρῶτον ἥδη τιμῶν διὰ τῆς συνεργασίας του τὴν «Ποικίλην Στοάν». Ἐπὶ διετίαν πλήρη ὁ κ. Βλαβιανὸς κατέγινεν εἰδικῶς εἰς τὰ Νευρικὰ καὶ Φρενικὰ Νοσήματα, ἐργασθεὶς εἰς τὰς μεγάλας κλινικὰς τῆς Σαλπετριέρας καὶ τοῦ Φρενοκομείου τῆς Ἀγίας Ἀννης. Ἐκτιμηθεὶς διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλόν του παρὰ τῶν κληρηγῶν του συνεδέθη μετ' αὐτῶν διὰ φιλικῶν δεσμῶν, οἵτινες τῷ ἐπέτρεψαν νὰ ἐργασθῇ ἐν ταῖς κλινικαῖς καὶ τοῖς ἐργαστηρίοις αὐτῶν, μετὰ πολλῆς ὠφελείας· σχῶν προτιμήσεις καὶ μεταξὺ ξένων συναδέλφων του. Κατὰ τὸ τελευταῖον Διεθνὲς Συνεδρίον κατὰ τοῦ Ἀλκοολισμοῦ ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος εἰς αὐτὸ τιμηθεὶς καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἱατρικοῦ τμήματος τοῦ Συνεδρίου. Αἱ δύο ἀνακοινώσεις ἄς εἰς τὸ Συνεδρίον τοῦτο ἀνέγνωσεν ὁ κάλλιστος ἐπιστήμων, ἐποίησαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν καὶ ἀπέσπασαν τὰ συγχαρητήρια ὅλων τῶν πανταχόθεν τῆς ὑψηλίου συρρέουσάντων τότε εἰς Παρισίους διασήμεων ἱατρῶν, διὰ τὸ πρωτότυπον καὶ τὸ λίαν ἐνδιαφέρον. Μέλος τῆς Ἑταιρείας τῆς Ὑπνολογίας καὶ Ψυχολογίας τῶν Παρισίων ὁ κ. Βλαβιανὸς, ἐποίησατο πολλὰς ἀνακοινώσεις εἰς αὐτὴν λίαν ἐκτιμηθείσας ὑπὸ τῶν ἑταίρων καὶ ὧν ἡ μὲν περίληψις ἐδημοσιεύθη πασῶν εἰς

γος, ἥτις καλεῖται **Ἀλκοολισμός**. Τούναντίον αὐτὸς ὁ ἱατρικὸς κόσμος ὁ τὰ μάλιστα πεφωτισμένος καὶ δεδιδαγμένος τὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ οἰνοπνεύματος ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ ἐνόχως πῶς παραγγέλλει τὴν χρῆσιν τῶν οἰνοπνευματῶδων κατὰ πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας. Ἡ χρῆσις ἰδίᾳ τῆς ῥακῆς καὶ τοῦ κονιάκ εἶναι τοσοῦτον ἐκτεταμένη, ὥστε καὶ εἰς βρόφη ἀκόμη νὰ χορηγῇται παρὰ παιδιᾶτρων, εἰς μοιραίαν πρόληψιν ἀτόπως ὑπαικόντων, καθ' ἣν ἐνδείκνυνται ταῦτα κατὰ τῶν κωλικῶν ἢ κατὰ τῆς διαβροχίας καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων. Ἀνὰ τὰς ὁδοὺς Σταδίου, Αἰόλου, Ἀθηνᾶς, Ἑρμοῦ καὶ Πατησίων, ἀνὰ τὰ διάφορα λαϊκὰ κέντρα, τὰ Μαστιχοπωλεῖα ἐπληθύνθησαν εἰς βαθμὸν λίαν ἀνυσυγκηκτικόν· πρὸ παντὸς δὲ ἡ σχετικὴ βιομηχανία τοῦ κονιάκ καὶ τῶν λοιπῶν οἰνοπνευμάτων θάινει ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ τὰ κρεῖσσά πολλαπλασιαζομένων ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τῶν σχετικῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων. Μάλιστα μετὰ τὴν παρακράτησιν τῆς σταβίδος καὶ τὴν χρησιμοποίησιν ταύτης πρὸς οἰνοπνευματοποιᾶν ὁ κίνδυνος αὐξάνει ἐτι μᾶλλον καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος καὶ αἱ διὰ τὸ μέλλον προβλέψεις εἰσὶν ἐκ τῶν ζοφερωτέρων διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Νοσήματα στομαχικά, ἥπατικά, τῶν νεφρῶν, τῆς καρδίας, ἐγκεφαλικά, νευρικά καὶ φρενικά ἔχου-

πλεῖστα περιοδικὰ ἐπίσημα, ἐν ἑκτάσει δ' εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τοῦ Ὑπνωτισμοῦ καὶ τῆς Φυσιολογικῆς Ψυχολογίας.

Ὀλίγον ἔπειτα ὁ ἀξιότιμος φίλος ἐτιμήθη γενόμενος τακτικὸς συνεργάτης τοῦ ἐγκρίτου τούτου περιοδικοῦ, τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καταλεχθέντος μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπανταχοῦ διαπρεπεστέρων καθηγητῶν. Ἀλλὰ καὶ διάλεξιν σπουδαιότατην ἐποίησατο εἰς τὸ Μέγαρον τῶν Σοφῶν Ἑταιρειῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν περὶ **Ἀλκοολισμοῦ** καὶ τῶν ὁλεθρίων αὐτοῦ συνεπειῶν, ἀκουσθεῖσαν μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ λίαν ἐκτιμηθεῖσαν οὐ μόνον παρὰ τῆς ἐκεῖ ἐκλεκτῆς ἑλληνικῆς παροικίας, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν συναδέλφων του, οἵτινες ἀθροοὶ ἔσπευσαν ἐν τὸν ἀκούσωσιν. Ἐπὶ μακρὸν εἶτα ἐργασθεῖς εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Dejerine εἰς τὴν ἱστολογίαν καὶ τὴν ἀνατομικὴν παθολογίαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἐφείλκυσε τὴν ἀμέριστον ἀγάπην τοῦ διασῆμου τούτου νευρολόγου καὶ δεινοῦ ἀνατομοπαθολόγου. Τελευταίαν ἐργασίαν ὁ κ. Βλαβιανὸς παρυσίασεν εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς ἱατρικῆς, ὅπερ ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους, σχετιζομένην πρὸς προσωπικὰς καὶ πρωτοτύπους ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν κυττάρων κατὰ τὰς διαφόρους φρενοβλαβεῖς. Αἱ μικροσκοπικαὶ ἀλλοιώσεις ἃς εὗρεν εἰς τὸν ἐγκέφαλον φρενοβλαβοῦς ἐκρίθησαν σπουδαίως.

Τὰ μέλη ἔλαβον ζωηρὴν ἐνδιαφέρον, ἰδίᾳ οἱ γινώσκοντες τὴν ἀξίαν τῶν τοιούτων ἐργασιῶν καὶ ἰδίᾳς ἐρεῦνας ποιησάμενοι. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἐγένετο μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων καταδεικνυσῶν τὰς κυτταρικὰς ἀλλοιώσεις. Ὁ κ. Βλαβιανὸς ἐμερίμνησεν, ὅπως τὰ μικροσκοπικὰ παρασκευάσματα τοῦ φωτογραφηθῶσι, τοῦτ' ὅπερ τυγχάνει καινοτομία λίαν ὠφέλιμος καὶ οὕτω καὶ οἱ μὴ γινώσκει τοῦ μικροσκοπίου ἡδυνήθησαν νὰ ἐξετάσωσι καὶ διδαχθῶσι τὰ κατὰ τὰς περιέργους καὶ χαρακτηριστικὰς ταύτας ἀλλοιώσεις. Οὕτως ἐργασθεῖς συντόνως καὶ ἐπὶ μακρὸν ὁ νῦν παρ' ἡμῖν συμπαθὴς καὶ διακεκριμένος ἐπιστήμων, ἀπεχωρίσθη τῶν προσφιλῶν του ἐργασιῶν, ἵνα τὰς συνεχίσῃ εἰς τὴν φιλότατην του πατρίδα, ἐνταῦθα ἀποκομίζων τὴν μεγαλειτέραν χαρὰν διὰ τὴν ἄκνον καὶ δραστηρίαν αὐτοῦ διατριβὴν εἰς τὴν πόλιν τῶν φώτων καὶ ἀφῆσας εἰς τοὺς φίλους καθηγητὰς καὶ συναδέλφους του τὰς καλλιτέρας ἀναμνήσεις.

Χαιρετίζομεν μετ' εὐφροσύνης τὴν αἰτίαν ἐπ' ἀνοδὸν τοῦ καὶ θεωροῦμεν ἀληθὲς εὐτύχημα διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἀποκτᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Σιμωνίδου Βλαβιανοῦ ἀληθῆ ἐπιστήμονα, φέροντα ὅλα τὰ ἐχέγγυα τῆς δράσεως, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

σιν ὡς προσεχῇ ἢ ἀπωτέρω αἰτίαν τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν. Ἀτυχῶς ἐν Ἑλλάδι στερούμεθα στατιστικῶν ἐπισήμων ἢ ἀνεπισήμων, ἵνα κρίνωμεν, ἐπιτῆς στατιστικῆς βασιζόμενοι, τὰς καταστροφὰς ὅσας ὑπὸ ποικίλας μορφὰς τὸ οἰνόπνευμα καὶ παρ' ἡμῖν ἐπιτελεῖ, ἀγνοοῦμεν δὲ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς παρ' ἡμῖν ἐγκληματικότητος καὶ διὰ παραπλησίους λόγους ποῖον εἶναι τὸ ποσὸν τῆς αἰτιολογίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐγκληματικότητος. Λαμβανομένου ὅμως οὐχ' ἥττον ὑπ' ὅψει τοῦ εὐερεθίστου τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνας, δὲν δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ εὐάρεστα συμπεράσματα καὶ ἐξ ὑπολογισμοῦ κατὰ προσέγγισιν, ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ τις, ὅτι τὰ ἐννέα δέκατα τῶν τελουμένων ἐν Ἑλλάδι ἐγκλημάτων, ὅσα ὁ δικαστικὸς κόσμος δεμνύνεται νὰ περιβάλλῃ διὰ τοῦ τίτλου τῆς **ψυχικῆς ὁρυγῆς**, πρέπει νὰ θεωρήσῃ τις ὡς προερχόμενα μᾶλλον ἐξ **ἀλκοολικῆς ὁρυγῆς**. Ἐνταῦθα καλὸν θεωρῶ νὰ θέσω μίαν παρένθεσιν ἐπὶ τῆς λέξεως **ἀλκοολισμός** καὶ νὰ ἐρμηνεύσω ταύτην προσηκόντως, καθόσον ὑπάρχουσιν οἱ μὴ ἐννοοῦντες αὐτὴν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ ἐκ τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου. Λοιπὸν **ἀλκοολισμός** δὲν εἶναι μόνον ὡς τινὲς φρονοῦσιν ἡ χρονία φρενοπάθεια, ἡ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρουσα, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπὸ τὸν τίτλον **ὄξυς ἀλκοολισμός**, ἁλλαις λέξεσιν ἡ κοινῶς **μέθη** καλουμένη, ἀλλὰ καὶ πᾶν νόσημα, ἔχον ὡς ἀρχὴν καὶ ἀφετηρίαν τὴν χρῆσιν ἢ κατάχρησιν οἴνου ἢ οἰνοπνευμάτων, εἶναι καὶ πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς ἀλκοολισμός, ἵνα ὦμεν ἐν τῇ ἀληθείᾳ νοσολογικῇ ἐννοίᾳ τῶν λέξεων, οὐ μὴν ἄλλα καὶ τὸν πραγματῶν. Αἱ ἑκατοντάδες ἐντεῦθεν τῶν στομαχικῶν νοσημάτων ὡς καὶ τῶν ἥπατικῶν καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ἐν τοῖς πρόσθεν ἐμνήσθημεν, εἰσὶν ἐπίσης **ἀλκοολισμός** καὶ εἰδὶ τόσον ὅσον καὶ ἐν **τρομῶδες παραλήρημα τῶν οἰνοποτῶν**. Ταῦτα διὰ τοὺς μὴ ἀντιλαμβανομένους τοῦ τόσου κινδύνου, ὃν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν διατρέχει. Ἀλλως καὶ ἂν ἡ σταυροφορία, ἣν ἡμεῖς θέλομεν ζητήσῃ νὰ διενεργήσωμεν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ φαίνεται εἰς τινὰς ἐκτετοπισμένην, διότι δῆθεν, ὡς παρὰ πολλῶν ἄχρι τοῦδε ἤκουσα, δὲν ἔχομεν ἀλκοολισμόν εἰσέτι, οὐδεὶς ὅμως θὰ σκεφθῇ, ὅτι δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν ὀλίγων βασιλείων τοῦ κόσμου, ἅτινα θύουσι τῷ Βάκχῳ ἀφθόνως καὶ λατρεύουσιν αὐτὸν ὡς θεότητα κατὰ μίμνησιν τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων. Οὕτω ὁπότεν ἀναλογισθῇ τις τινὰς δεινὰς συνεπείας ἔχει διὰ τὸ ἄτομον, διὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ὡς καὶ διὰ τὸ ἔθνος ἡ ἀπλῆ μέθη, δὲν θὰ διστάσῃ ποτὲ νὰ παρακολουθήσῃ ἡμᾶς καὶ νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ὃν μέλλομεν ν' ἀναλάβωμεν πρὸς καταπολέμησιν τῆς μάστιγος ταύτης. Ἀλλως τε καὶ ὑπὸ ἄλλην τινὰ ἐποψιν λέγομεν εἰς πάντα σκεπτόμενον οὕτω πως, ὅτι πρὸ πεντήκοντα μόλις ἐτῶν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία κατεῖχον τὴν τελευταίαν βαθμίδα ἐν τῷ πινάκι τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἐν ᾧ ἤδη κατέχουσι τὴν πρώτην. Πρὸ τριακονταετίας ἐτι οἱ Γάλλοι ἐφοβοῦντο τοὺς Γερμανούς, νῦν δὲ φοβοῦνται πρὸ παντὸς τὸν ἀλκοολισμόν καὶ τὰς συνεπείας του· διότι οὗτος ἐκφυλίζει καὶ ἐξολοθρεῖται ἀσφαλέστερον παντὸς ἐχθροῦ, προκαλεῖ ἐκτρώσεις, γεννᾷ βλάκας, πληροὶ τὰς φυλακὰς καὶ τὰ φρενοκομεῖα καὶ τὰ ἄλλα νοσοκομεῖα, φονεῖ τὰ βρέφη διὰ σπασμῶν καὶ μηνιγγιτίδων, ἐν μῇ λέξει ἐρημόνει τὰ πάντα. Ἡ Ἐπιστήμη διὰ τῶν ἀκαμμάτων ἐργατῶν αὐτῆς, πειραματιστῶν, κλινικῶν καὶ ἄλλων κατέχει ἤδη τὰς γνώσεις περὶ τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τῶν οἰνοπνευματωδῶν ἐπὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς φυλῆς. Ἐχομεν καθῆκον ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι τὰς γνώσεις ταύτας, νὰ διαχύσωμεν αὐτὰς διὰ παντὸς μέσου εἰς τὰς λαϊκὰς

τάξεις καὶ ἐν γένει εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτάς, γενόμενοι οὕτω κατὰ τὴν φράσιν τοῦ κυρίου De Lavarène περὶ ἀληθείας ἀπόστολοι τῆς ἀντιαλκοολικῆς διδασκαλίας. Ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλίου διεξάγεται ἀντιαλκοολικὸς ἀγὼν δι' ὅλων τῶν μέσων, ὁμιλιῶν, διαλέξεων, ἀναγνώσεων, ἄρθρων δημοσιογραφικῶν, τοιχοκολλήσεων προκηρυξέων συνεδρίων διεθνῶν καὶ τῶν τοῦτοις ὁμοίων. Τὰ μέσα ταῦτα ἀφορῶσιν ἰδίᾳ τοὺς ἐνήλικας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς παῖδας ἐλήφθη φροντίς καὶ οὕτως ἀπὸ ἐτῶν ἥδη ἡ ἀντιαλκοολικὴ διδασκαλία εἰσῆλθεν εἰς τὰ σχολεῖα ὡς μάθημα ὑποχρεωτικὸν μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων, πινάκων, βιβλίων καὶ διηγημάτων ἀντιαλκοολικῶν, οὕτως ὥστε ἡ φαντασία τοῦ παιδὸς νὰ πληγῇ καὶ ἡ μέλλουσα γενεὰ νὰ εὐρεθῇ ὅπως ἂν ποτε ὀχυρωμένη καὶ ἐνῆργον τῶν κατὰ τὴν ὀλεθρίαν ἑξίν καὶ κατὰχρησιν τῶν ποτῶν. Οὕτως ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ γίνεται οὐχὶ μόνον διὰ τοὺς ἥδη πάσχοντας ἢ παθόντας, ἀλλὰ καὶ προληπτικὴ, ἥτις ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ τελεσφορωτέρα καὶ εὐελπιστοτέρα. Οὕτω ἄς ἐπιτρέψῃ ἡμῖν ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς τῆς παιδείας νὰ ὑποδείξωμεν εἰς αὐτὸν τί ἐπ' ἐσχάτων ὁ συνάδελφος αὐτοῦ Leygues ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ, ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τῶν προκατόχων του καὶ ἰδίᾳ τοῦ Rambaud, γράφει πρὸς τοὺς διευθύνοντας τὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ. «Τοῦ λοιποῦ ἡ ἀντιαλκοολικὴ διδασκαλία δὲν θὰ θεωρῇται πλέον ὡς συμπληρωματικὸν μάθημα, ἀλλ' ἐν τοῖς προγράμμασι θὰ λάβῃ ἐπίσημον θέσιν, τιθέμενον ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν. Τὴν αὐτὴν σημασίαν θὰ ἔχῃ εἰς τὰς ἐτησίας δημοσίους ἐξετάσεις· πλὴν αὐτοῦ διαλέξεις καὶ ἀναγνώσματα ὀφείλουσι νὰ γίνωνται ἐκτὸς τῶν κανονικῶν μαθημάτων εἰς ὅλα τὰ ἰδρύματα τῆς δημοσίου διδασκαλίας». Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ κ. Ὑπουργὸς ποιεῖται ἐκκλῆσιν «οὐχὶ μόνον εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὸ αἶσθημα τὸ τόσον ἀνεπτυγμένον παρ' αὐτοῖς περὶ τοῦ καθήκοντός των εἰς τὴν Δημοκρατίαν καὶ πρὸς τὸ διάπυρον καὶ τὴν ζέσιν τοῦ πατριωτισμοῦ των» καὶ κατωτέρω ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς καὶ θυσιᾷ ἄς ἡ χώρα ἀναλαμβάνει ὅπως ἀναπτύξῃ τὴν παιδείαν εἰς ὅλους αὐτῆς τοὺς βαθμοὺς, αἱ προσπάθειαι καὶ τῶν τριῶν τάξεων ἀνωτέρας, μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ὅπως ἀναπτύξωσι τὰς διανοίας καὶ ἐνδυναμώσωσι τὰ πνεύματα, θὰ ἐδαπανῶντο εἰς καθαρὴν ἀπώλειαν, ἐὰν δὲν ἐπεδιώκομεν συγχρόνως τὴν ἐκστρατείαν ἡμῶν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ὅστις καταδικάζει εἰς ταχεῖαν κατὰπτωσιν πάντα τὰ άτομα, ὅσα προσβάλλει, ὅστις ἐκμηδενίζει πανταχοῦ ὅπου εἰσχωρεῖ τὰς διανοητικὰς ὡς καὶ τὰς φυσικὰς δυνάμεις. Τὸ Πανεπιστήμιον εἶναι ἐνδεδειγμένον, ἵνα διεξαγάγῃ τὴν σταυροφορίαν ταύτην. Θεματοφύλαξ τῶν Ἑθνικῶν μας παραδόσεων, ὑπεύθυνον διὰ τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν ἀκμήν τοῦ Ἑθνικοῦ, «ὀφείλει νὰ συντηρήσῃ τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην, ἥτις ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸ καὶ νὰ ὑπεραμυνθῇ τοῦ ξέροντος τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως κατὰ τοῦ θανασίμου κινδύνου ὅστις τὰς ἀπειλεῖ». Μὲ τοὺς ὥραίους καὶ σχεδὸν ποιητικοὺς τούτους λόγους ἄς ἐπιτραπῇ ἡμῖν νὰ τερατίσωμεν τὸ ἄρθρον ἡμῶν τοῦτο τοῦ κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀγῶνος ὃν ἀνελάδομεν.

Ἀθήνησι 14ῃ Ἰανουαρίου 1901

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ Ἰατρὸς

Εἰδικὸς τῶν Νευρικῶν καὶ Φρενικῶν νόσων

